

บทที่ 2

การจำแนกอาชีพและเกียรติภูมิของอาชีพ

การศึกษาเรื่องเกียรติภูมิของอาชีพในเขตชนบทนี้ได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดและผลการศึกษานักสังคมศาสตร์หลายท่านดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น โดยเฉพาะผลการศึกษาและแสดงค่าเกียรติภูมิของอาชีพทั่วโลกให้ปรากฏออกมาในรูปคะแนนของ ไคเนลด์ เจ. ไทรมาน (Donald J. Treiman) ในปี ค.ศ. 1975 โดยการศึกษาเกียรติภูมิของอาชีพของประเทศต่าง ๆ ทั้งในประเทศที่พัฒนาสูงระดับอุตสาหกรรมและประเทศด้อยพัฒนา จำนวน 55 ประเทศ ในการศึกษาดังกล่าว ไทรมานได้จำแนกอาชีพและเกียรติภูมิของอาชีพก่อนข้างละเอียด โดยใช้หลักการจำแนกอาชีพขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labor Office หรือ ILO) ซึ่งการวิจัยเรื่องเกียรติภูมิของอาชีพในเขตชนบทไทยครั้งนี้ก็นำมาใช้เป็นแนวทางในการจำแนกอาชีพเพื่อการศึกษา ดังนั้นเราจึงควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจำแนกอาชีพและเกียรติภูมิของอาชีพทั้งที่ผ่านมา และในงานวิจัยนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจในลำดับต่อไป

การจำแนกอาชีพ

การจำแนกอาชีพเท่าที่ผ่านมามีหลักการจำแนกที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศและอาจจำแนกละเอียดมากน้อยต่างกันตามวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ หลักการจำแนกอาชีพที่ดีว่าเป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ มีผู้นำไปใช้อย่างกว้างขวาง หลักการหนึ่งได้แก่หลักการจำแนกอาชีพขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ซึ่ง ไทรมานยึดถือเป็นหลักในการศึกษาเกียรติภูมิของอาชีพและใช้เป็นหลักในการจำแนกอาชีพเพื่อศึกษาเกียรติภูมิของอาชีพในเขตชนบทของประเทศไทยที่กำลังศึกษาอยู่นี้ อย่างไรก็ตามแม้ว่างานวิจัยหลาย ๆ ชิ้นจะยึดถือหลักการจำแนกอาชีพหลักเดียวกัน แต่รายละเอียดและเนื้อหาของอาชีพที่ผู้วิจัยจำแนกไว้ย่อมแตกต่างกัน ในที่นี้จะได้กล่าวถึงการจำแนกอาชีพที่เกี่ยวข้องเพื่อจะได้อรรถาธิบายถึงภาพรวมและข้อจำกัดในการศึกษา ได้แก่ การจำแนกอาชีพตามหลักมาตรฐานสากลของการจำแนกอาชีพขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ การจำแนกอาชีพเพื่อศึกษามาตรฐานสากลของเกียรติภูมิของอาชีพของ ไคเนลด์ เจ. ไทรมาน และการจำแนกอาชีพเพื่อใช้

พุทธมณฑล สถาบันวิชาการศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการศึกษาเกียรติภูมิของอาชีพใน เขตชนบทไทยซึ่งกำลังศึกษาอยู่

การจำแนกอาชีพตามหลักมาตรฐานสากลของการจำแนกอาชีพ

(The International Standard Classification of Occupation/ISCO)

มาตรฐานสากลของการจำแนกอาชีพขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ เป็นหลัก
การจำแนกอาชีพที่ได้รับความนิยมและมีผู้นำไปใช้หรือดัดแปลงนำไปใช้กันอย่างกว้างขวาง
ซึ่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศได้ปรับปรุงและพัฒนารายละเอียดเกี่ยวกับชื่ออาชีพ ตลอดจน
จนการจัดกลุ่มอาชีพเรื่อยมา ส่วนใหญ่ปรับปรุงในระดับหน่วยอาชีพ (Unit Group) ลงมา
เช่นในปี ค.ศ. 1969 ได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรายละเอียดและจำนวนหน่วยอาชีพ ในการ
จำแนกอาชีพเดิมจาก 201 หน่วยอาชีพ เป็น 284 หน่วยอาชีพ โดยการรวมหลายหน่วย
อาชีพเข้าด้วยกันแล้วใช้ชื่อหน่วยอาชีพใหม่ และโดยการกระจายบางหน่วยอาชีพเดิมออกเป็น
หน่วยอาชีพใหม่หลาย ๆ หน่วย

การจำแนกอาชีพตามหลักมาตรฐานสากลของการจำแนกอาชีพขององค์การแรงงาน
ระหว่างประเทศในปี ค.ศ. 1975 จำแนกอาชีพออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่

1. ระดับกลุ่มอาชีพใหญ่ (Major Group) จำนวน 9 กลุ่ม
2. ระดับกลุ่มอาชีพย่อย (Minor Group) จำนวน 83 กลุ่ม
3. ระดับหน่วยอาชีพ (Unit Group) จำนวน 284 หน่วย
4. ระดับอาชีพ (Occupation) จำนวน 1,511 อาชีพ

การจำแนกอาชีพดังกล่าวระดับกลุ่มอาชีพใหญ่จะประกอบไปด้วยกลุ่มอาชีพย่อยหลาย ๆ กลุ่ม
แต่ละกลุ่มอาชีพย่อยจะประกอบไปด้วยหน่วยอาชีพหลาย ๆ หน่วย และแต่ละหน่วยอาชีพก็จะ
ประกอบด้วยอาชีพต่าง ๆ มากน้อยต่างกัน ซึ่งจะกล่าวถึงพอสังเขป ดังนี้

กลุ่มอาชีพใหญ่ที่ 1 กลุ่มนักวิชาชีพ นักวิชาการผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำแนก
เป็นกลุ่มอาชีพย่อย 16 กลุ่ม ได้แก่

1. นักวิทยาศาสตร์กายภาพ
2. สถาปนิกวิศวกรและนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกัน
3. เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานและเรือ
4. นักวิทยาศาสตร์ชีวภาพและนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกัน

5. แพทย์ ทันตแพทย์ สัตวแพทย์และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
6. นักสถิติ นักคำนวณ นักวิเคราะห์ระบบงานและนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกัน
7. นักเศรษฐศาสตร์
8. นักบัญชี
9. ผู้มีความรู้ด้านกฎหมาย
10. ครู - อาจารย์
11. ผู้ปฏิบัติหน้าที่ทางศาสนา
12. นักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์และนักเขียนที่เกี่ยวข้องกัน
13. นักประติมากร จิตรกร ช่างภาพและศิลปินเชิงประติมากรรมที่เกี่ยวข้องกัน
14. นักประพันธ์เพลง นักศิลปินด้านการแสดง
15. นักกีฬา นักวิชาการกีฬาและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
16. นักวิชาชีพ นักวิชาการและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกันซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ใน
ที่อื่น

จาก 16 กลุ่มอาชีพย่อยนี้ได้จำแนกออกเป็น 81 หน่วยอาชีพ 347 อาชีพ

กลุ่มอาชีพใหญ่ที่ 2 กลุ่มนักบริหารและผู้จัดการ

จำแนกเป็นกลุ่มอาชีพย่อย 2 กลุ่ม ได้แก่

1. เจ้าหน้าที่นิติบัณฑิตรและฝ่ายบริหารงานของรัฐบาล
2. ผู้จัดการ

จาก 2 กลุ่มอาชีพย่อยนี้ ได้จำแนกออกเป็น 5 หน่วยอาชีพ 12 อาชีพ

กลุ่มอาชีพใหญ่ที่ 3 กลุ่มเสมียนพนักงานและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน

จำแนกเป็นกลุ่มอาชีพย่อย 10 กลุ่ม ได้แก่

1. หัวหน้าเสมียนพนักงาน
2. ข้าราชการระดับสูงในหน่วยงานของรัฐบาล
3. พนักงานชวเลข พิมพ์ดีดและคุมเครื่องเจาะบัตร หันเทพ
4. พนักงานบัญชี การเงินและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
5. เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์

6. เจ้าหน้าที่ควบคุมการขนส่งและคมนาคม
7. พนักงานตรวจและเก็บค่าโดยสาร
8. พนักงานนำจ่ายไปรษณีย์ภัณฑ์
9. พนักงานรับส่งโทรเลข โทรศัพท์
10. เสมียนพนักงานและผู้ปฏิบัติงานซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

จาก 10 กลุ่มอาชีพย่อยนี้ ได้จำแนกออกเป็น 20 หน่วยอาชีพ 70 อาชีพ

กลุ่มอาชีพใหญ่ที่ 4 กลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านการขาย

จำแนกเป็นกลุ่มอาชีพย่อย 7 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้จัดการ (ขายส่ง, ขายปลีก)
2. เจ้าของกิจการ (ขายส่ง, ขายปลีก)
3. หัวหน้าพนักงานขายและจัดซื้อ
4. พนักงานขายที่ต้องให้ความชำนาญ, ผู้เดินทางไปขายสินค้า และตัวแทนจำหน่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
5. พนักงานขายประกัน อสังหาริมทรัพย์ ขายบริการทางธุรกิจและขายสินค้าทอดตลาด
6. พนักงานขาย พนักงานช่วยขายสินค้าหน้าร้าน และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านการขายซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

จาก 7 กลุ่มอาชีพย่อยนี้ ได้จำแนกออกเป็น 12 หน่วยอาชีพ 32 อาชีพ

กลุ่มอาชีพใหญ่ที่ 5 กลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านบริการ

จำแนกเป็นกลุ่มอาชีพย่อย 10 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้จัดการ (ร้านอาหารและที่พัก)
2. เจ้าของกิจการ (ร้านอาหารและที่พัก)
3. ผู้ให้บริการดูแลรักษายานเรือน
4. ผู้ปรุงอาหาร พนักงานเสิร์ฟ ผสมเครื่องดื่มนและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
5. ทักษิณรับใช้ ผู้ทำงานบ้านและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

6. ภารโรงคนเฝ้าอาคาร คนบดกวาดทำความสะอาดและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
7. คนซักรีด ซักแห้งและอัดรีดเสื้อผ้าเครื่องใช้
8. ช่างแต่งผม คัดผม ช่างเสริมสวย
9. ผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัย
10. ผู้ปฏิบัติงานด้านบริการซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

จาก 10 กลุ่มอาชีพย่อยนี้ ได้จำแนกออกเป็น 16 หน่วยอาชีพ 83 อาชีพ

กลุ่มอาชีพใหญ่ที่ 6 กลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านการเกษตร เลี้ยงสัตว์ ป่าไม้ ชาวประมง และพรานล่าสัตว์

จำแนกเป็นกลุ่มอาชีพย่อย 5 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้จัดการและผู้ควบคุมดูแลฟาร์ม
2. เกษตรกร ชวนา ชาวไร่
3. คนงานในฟาร์มปศุสัตว์และเกษตร
4. คนงานในป่าไม้
5. ชาวประมง พรานล่าสัตว์และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน

จาก 5 กลุ่มอาชีพย่อยนี้ ได้จำแนกออกเป็น 16 หน่วยอาชีพ 66 อาชีพ

กลุ่มอาชีพใหญ่ที่ 7 กลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านการผลิต ผู้ควบคุมอุปกรณ์การขนส่ง และผู้ใช้แรงงาน

จำแนกเป็นกลุ่มอาชีพย่อย 30 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้ควบคุมงานผลิตและหัวหน้าคนงานทั่วไป
2. คนงานในเหมืองแร่ เหมืองหิน ขุดเจาะบ่อ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
3. คนงานในกระบวนการผลิตโลหะ
4. คนงานเตรียมไม้และกระดาษ
5. ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการเคมีและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
6. ช่างปั้นค้ำย ช่างทอ ช่างถัก ช่างย้อม และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
7. คนฟอกหนัง ช่างหนังสัตว์และตกแต่งขนสัตว์

8. ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม
9. คนเตรียมใบยาสูบและทำผลิตภัณฑ์จากยาสูบ
10. ช่างตัดเสื้อ ประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย ช่างเย็บผ้า เย็บเบาะและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
11. ช่างผลิตรองเท้าและเครื่องหนัง
12. ช่างทำเครื่องเรือน ทำตู้และงานไม้ที่เกี่ยวข้องกัน
13. ช่างตัดและแกะสลักหิน
14. ช่างตีเหล็ก ผลิตเครื่องมือและเครื่องจักร
15. ช่างปรับเครื่องจักร ประกอบเครื่องกล ผลิตเครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงแม่นยำ และซ่อมเครื่องจักรกล (ยกเว้นเครื่องไฟฟ้า)
16. ช่างปรับไฟฟ้าและผู้ปฏิบัติงานด้าน ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกัน
17. พนักงานประจำสถานีวิทยุกระจายเสียงสถานีโทรทัศน์และพนักงานควบคุมอุปกรณ์เกี่ยวกับเสียงและผู้ฉายภาพยนตร์
18. ช่างวางท่อ ช่างเชื่อมโลหะ เตรียมและสร้างโลหะแผ่นและโครงสร้างโลหะ
19. ช่างประดิษฐ์เพชรพลอยและโลหะมีค่า
20. ช่างทำเครื่องแก้ว เครื่องปั้นดินเผาและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
21. ผู้ทำผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก
22. ผู้ทำผลิตภัณฑ์กระดาษและกระดาษแข็ง
23. ช่างพิมพ์และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
24. ช่างทาสี
25. ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการผลิตและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกันซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
26. ท่างก่ออิฐ ช่างไม้ และผู้ปฏิบัติงานก่อสร้างอื่น ๆ
27. พนักงานเครื่องยนต์ซึ่งติดตั้งประจำที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกัน
28. พนักงานเครื่องขนย้ายวัสดุและ เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกัน ผู้ปฏิบัติงานในบริเวณท่าเรือและผู้ล่าเสียงสินค้า
29. พนักงานเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง

30. กรรมกรหรือคนงานซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

จาก 30 กลุ่มอาชีพย่อยนี้ ได้จำแนกออกเป็น 131 หน่วยอาชีพ 386 อาชีพ

กลุ่มอาชีพใหญ่ที่ 8 กลุ่มผู้ปฏิบัติงานซึ่งมิอาจจัดประเภทอาชีพได้

จำแนก เป็นกลุ่มอาชีพย่อย 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้ที่กำลังหางานทำ
2. ผู้ที่ปฏิบัติงานที่อธิบายอาชีพได้ไม่ชัดเจนหรือมีคำอธิบายไม่เพียงพอ
3. ผู้ปฏิบัติงานที่ไม่จัดว่าเป็นอาชีพ

จาก 3 กลุ่มอาชีพย่อยนี้ ได้จำแนกออกเป็น 3 หน่วยอาชีพ 3 อาชีพ

กลุ่มอาชีพใหญ่ที่ 9 กลุ่มผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการทหาร

กลุ่มอาชีพใหญ่กลุ่มนี้ตามมาตรฐานสากลของการจำแนกอาชีพขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ มิได้จำแนกเป็นกลุ่มอาชีพย่อย หน่วยอาชีพหรืออาชีพแต่อย่างใด

รวมการจำแนกอาชีพตามหลักการจำแนกอาชีพนี้ จำแนกเป็น 9 กลุ่มอาชีพใหญ่ 83 กลุ่มอาชีพย่อย 284 หน่วยอาชีพ 1,511 อาชีพ ซึ่งนับ เป็นการจำแนกอาชีพที่ค่อนข้างละเอียดและครอบคลุมอาชีพต่าง ๆ อย่างกว้างขวางมาก

การจำแนกอาชีพเพื่อศึกษามาตรฐานสากลของ เกียรติภูมิของอาชีพของ ไทรแมน

การศึกษาริวิจัยเกี่ยวกับอาชีพได้มีผู้กระทำมาแล้วก่อนหน้านี้ โดยเฉพาะในช่วงระยะเวลาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ปรากฏว่ามีงานวิจัยเกี่ยวกับ เกียรติภูมิของอาชีพ เกิดขึ้นถึงประมาณ 85 ชิ้น จากเกือบ 60 ประเทศทั่วโลก ในแทบทุกระดับสังคมตั้งแต่ประเทศสังคมอุตสาหกรรมจนถึงประเทศสังคมประเพณีโบราณและชนบท จากผลงานวิจัยดังกล่าวตลอดจนผลงานที่มีขึ้นก่อนหน้านี้ ไทรแมนพบว่าแต่ละผลงานมีการวางกฎเกณฑ์ในการศึกษาไว้แตกต่างกัน มีเพียงไม่กี่ประเทศเท่านั้นที่คล้ายคลึงและสามารถนำไป เปรียบเทียบกันได้ เช่น ประเทศอังกฤษกับสหรัฐอเมริกา ในเรื่อง เกียรติภูมิของอาชีพ สหรัฐอเมริกากับแคนาดาในเรื่อง สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของอาชีพ เป็นต้น สำหรับในประเทศอื่น ๆ ไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบได้ ไทรแมนจึงหาทางแก้ไขโดยการสร้างมาตรฐานสากลของ เกียรติภูมิของอาชีพขึ้น โดยใช้ความเป็นไปได้ทางสถิติและมีวัตถุประสงค์ให้ผลงานที่เขาสร้างขึ้นเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยทางสังคมศาสตร์ สามารถนำไปใช้อธิบายและเปรียบเทียบได้กับทุกเวลา

และทุกสถานที่

มาตรฐานสากลของเกียรติภูมิของอาชีพ (Standard International Occupation Prestige Scale หรือ Siops) ซึ่งไทรแมนสร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1975 นั้น ปรากฏเกียรติภูมิของอาชีพต่าง ๆ ออกมาเป็นคะแนน ระหว่าง 0 - 100 คะแนน (จะได้กล่าวถึงในหัวข้อเกียรติภูมิของอาชีพในลำดับต่อไป) แก่ทุก ๆ อาชีพที่ได้จำแนกไว้ การจำแนกอาชีพของไทรแมน เป็นการจำแนกตามหลักมาตรฐานสากลของการจำแนกอาชีพขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ความแตกต่างอยู่ที่ปริมาณการกระจายของอาชีพในแต่ละระดับ และแตกต่างกันในขอบเขตและการใช้ชื่ออาชีพด้วย ซึ่งนั่นเป็นข้อจำกัดและเอกลักษณ์ของแต่ละงานวิจัยที่มีอาจศึกษาเรื่องราวของอาชีพต่าง ๆ ทั่วโลกได้อย่างละเอียด ทุกอาชีพย่อมมีการดัดแปลงให้เหมาะสมกับงานวิจัยนั้น ๆ ให้มากที่สุด

การจำแนกอาชีพของไทรแมน เพื่อศึกษามาตรฐานสากลของเกียรติภูมิของอาชีพ จำแนกอาชีพออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ระดับกลุ่มอาชีพใหญ่ (Major Group) จำนวน 11 กลุ่ม
2. ระดับกลุ่มอาชีพย่อย (Minor Group) จำนวน 83 กลุ่ม
3. ระดับหน่วยอาชีพ (Unit Group) จำนวน 288 หน่วย
4. ระดับอาชีพ (Occupation) จำนวน 509 อาชีพ

การจำแนกอาชีพดังกล่าวระดับกลุ่มอาชีพใหญ่ จะประกอบไปด้วยกลุ่มอาชีพย่อยหลาย ๆ กลุ่ม แต่ละกลุ่มอาชีพย่อยจะประกอบไปด้วยหน่วยอาชีพหลาย ๆ หน่วย และแต่ละหน่วยอาชีพจะประกอบไปด้วยอาชีพต่าง ๆ เช่นเดียวกับการจำแนกอาชีพขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก และ ข)

การจำแนกอาชีพ เพื่อใช้ในการศึกษาเกียรติภูมิของอาชีพ ใน เขตชนบทไทย

เป็นการจำแนกอาชีพ เพื่อใช้ในการศึกษา เฉพาะกรณีซึ่งในการวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดหลายประการ ดังนั้นอาชีพที่จำแนกเพื่อนำมาใช้ในการศึกษาเกียรติภูมิของอาชีพใน เขตชนบทไทยจึงมิได้หมายถึงอาชีพที่มีอยู่ทั้งหมดในสังคมไทย แต่เป็นอาชีพที่มีอยู่ในสังคมไทย ชาวชนบทไทยรู้จักและสามารถให้ค่าเกียรติภูมิได้

วัตถุประสงค์ในการวิจัยประการหนึ่งมุ่งที่จะนำผลการวิจัยไปทำการ เปรียบ เทียบ กับค่าเกียรตินิยมมาตรฐานสากลของไทรแมน การจำแนกออาชีพจึงได้ยึดถือกลุ่มอาชีพย่อย ของไทรแมน เป็นหลัก เนื่องจากมีลักษณะค่อนข้างชัดเจน มีจำนวนเหมาะสมที่จะใช้ในการ ศึกษาครั้งนี้ได้ นอกจากนั้นยังพิจารณาอาชีพในระดับหน่วยอาชีพและระดับอาชีพ เป็นการ เพิ่ม เติมตามความ เหมาะสม รวมทั้งอาชีพที่ไม่มีในการศึกษาของไทรแมนแต่มีอยู่และสำคัญ ต่อสังคมไทยก็นำมาพิจารณา เพิ่ม เติมด้วย

แม้การจำแนกออาชีพในการวิจัยครั้งนี้จะได้มาจากระดับอาชีพต่าง ๆ ของไทรแมน เป็นหลัก แต่การให้ชื่ออาชีพมิได้เป็นการลอกเลียน ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงเป็นชื่ออาชีพใน สังคมไทยที่สามารถเข้าใจได้ง่าย บางอาชีพได้ยกตัวอย่างและให้คำอธิบายไว้ และบาง อาชีพนำมาปรับปรุงโดยขยายความให้เหมาะสม เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยมากยิ่งขึ้น

การจำแนกออาชีพเพื่อใช้ในการศึกษาเกียรตินิยมของอาชีพในเขตชนบทไทย จำแนก อาชีพออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่

1. ระดับกลุ่มอาชีพ จำแนกเป็น 9 กลุ่ม
2. ระดับอาชีพ จำแนกเป็น 89 อาชีพ

และก่อนที่จะแสดงให้เห็นกลุ่มอาชีพและอาชีวดังกล่าวทั้งหมด ผู้วิจัยใคร่ขอกล่าวถึงที่มาของ แต่ละอาชีพเพื่อความชัดเจนและสะดวกในการทำความเข้าใจต่อไป

ก. อาชีพที่มาจากการศึกษาคัดเลือกในระดับกลุ่มอาชีพย่อยของไทรแมน มีจำนวน 59 อาชีพ โดยผ่านการตรวจสอบ เพิ่ม เติมรายละเอียดและคำอธิบายประกอบแล้ว ดังนี้

1. นักวิทยาศาสตร์กายภาพ เช่น นักเคมี ฟิสิกส์ ธรณีวิทยา
2. สถาปนิกและวิศวกร
3. เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานและเรือ เช่น นักบิน นายเรือ วิศวกร ประจำเรือ ตันหน
4. นักวิทยาศาสตร์ชีวภาพ เช่น นักชีววิทยา นักสัตววิทยา นักพฤกษศาสตร์
5. แพทย์ ทันตแพทย์ สัตวแพทย์ เภสัชกร
6. นักสถิติ นักคำนวณ นักวิเคราะห์ระบบงาน
7. นักเศรษฐศาสตร์และนักบัญชี

8. ผู้ใช้วิชาชีพทางกฎหมาย เช่น ทนายความ ผู้พิพากษาและอัยการ
9. ผู้ปฏิบัติงานทางศาสนา เช่น พระสงฆ์ บาทหลวง อนุศาสนาจารย์
10. นักประพันธ์ นักเขียน
11. ประติมากร จิตรกร ศิลปิน ช่างภาพและนักออกแบบ
12. นักประพันธ์เพลง นักดนตรี นักร้อง นักแสดง
13. นักกีฬาอาชีพ
14. ผู้จัดการ นักธุรกิจ
15. หัวหน้าเสมียนพนักงาน
16. พนักงานชวเลข พิมพ์ดีด
17. พนักงานบัญชี รับจ่ายเงิน
18. พนักงานคุมเครื่องคำนวณ เครื่องคอมพิวเตอร์
19. เจ้าหน้าที่ควบคุมการขนส่งและคมนาคม เช่น นายสถานีรถไฟ นายตรวจรถ
นายท่าขนส่ง นายไปรษณีย์โทรเลข
20. กระเป๋ารถ
21. พนักงานรับส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ เช่น บุรุษไปรษณีย์ คนเดินหนังสือ นักการ
22. พนักงานรับโทรศัพท์ โทรเลข
23. เสมียนพนักงาน เช่น เสมียนพัสดุ เสมียนโต้ตอบจดหมาย พนักงานต้อนรับ
24. เจ้าของกิจการค้า
25. ผู้จัดการฝ่ายซื้อ - ขาย
26. พนักงานขายและตัวแทนนายหน้า เช่น ผู้หาประกันภัย นายหน้าซื้อขาย
อสังหาริมทรัพย์ เซลล์แมน พนักงานขายผลิตภัณฑ์ พนักงานเดินตลาด
27. ผู้จัดการโรงแรม ภัตตาคารและบาร์
28. ผู้ควบคุมดูแลอาคาร แม่บ้าน และอาชีพที่เกี่ยวข้อง
29. คนรับใช้คนทำงานบ้านคนทำความสะอาดและภารโรง
30. คนซักผ้า ซักแห้ง และอัดรีดเสื้อผ้า
31. ช่างแต่งผม ตัดผมและเสริมสวย
32. ผู้ให้บริการความปลอดภัย เช่น เจ้าหน้าที่ดับเพลิง ยาม เจ้าหน้าที่
เรือนจำ

33. ผู้ปฏิบัติงานอาชีพบริการด้านอื่น ๆ เช่นพนักงานประจำลิฟท์ คนเฝ้าประตู คนเฝ้ารถ
34. ผู้จัดการและผู้ควบคุมดูแลร้านอาหารหรือฟาร์ม
35. ผู้ทำงานในโรงงาน ลูกจ้างนา คนงานในฟาร์ม
36. ผู้ทำงานป่าไม้ คนตัดไม้
37. ชาวประมง ผู้เลี้ยงสัตว์น้ำ (ฟาร์มกุ้ง, หอย) พรานและผู้ทำงานที่เกี่ยวข้อง
38. ผู้ควบคุมงานผลิตและหัวหน้าช่างเครื่องกลไฟฟ้า เคมี เหมืองแร่ก่อสร้าง
39. ผู้ทำงานเหมืองแร่ เหมืองหินและหุคเจาะบ่อ
40. ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโลหะ ถลุงแร่ หลอมหล่อ ชุบ เคลือบโลหะ
41. ผู้ปฏิบัติงานด้านเคมี (บด เคี้ยว กั่น กรอง)
42. ช่างมัน ทอ ถัก ย้อม ช่างเยื่อกระดาษ
43. ผู้ทำงานโรงสี โรงมันสำปะหลัง น้ำตาล เส้นไหม สุรา ฟาร์มโคนม
44. ผู้เตรียมใบยาสูบ มวนบุหรี่ และผู้ทำยานัตถุ์
45. ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย เข็มปัก ทำเบาะและที่นอน
46. ช่างทำรองเท้า ตัดเย็บกระเป๋าและเครื่องหนัง
47. ช่างทำเครื่องเรือน
48. ช่างเหล็ก ช่างทำเครื่องมือ พนักงานเครื่องมือกล ช่างวางท่อ เชื่อมโลหะ
49. ช่างปรับเครื่องจักร ประกอบเครื่องกล เช่น ซ่อมนาฬิกา รถยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์
50. พนักงานประจำสถานีวิทยุกระจายเสียงและสถานีโทรทัศน์
51. ช่างเพชรพลอย ช่างทองรูปพรรณ
52. ช่างปั้นแก้ว ดินเผา เจียรระโนแก้ว ช่างเขียนและตกแต่งเครื่องแก้ว ดินเผา ช่างทำเครื่องดนตรี ช่างทำตุ๊กตา
53. ผู้ทำผลิตภัณฑ์ยาง พลาสติกและกระดาษ เช่นทำป้ายพลาสติก อัด หล่อยาง
54. ช่างพิมพ์
55. ช่างก่ออิฐ ช่างไม้ ช่างปูนกระเบื้อง ช่างทาสีและพ่นสี

56. ช่างยนต์ ช่างเครื่องปรับอากาศ
57. พนักงานขนถ่ายวัสดุ เช่น ผู้ทำงานบริเวณท่าเรือ ขนถ่ายวัสดุประจำ ยานพาหนะ
58. พนักงานเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง เช่น พนักงานห้องเครื่องเรือ ขับริดไฟ ขับริด ขับริด
59. กรรมกรหรือคนงาน

ข. อาชีพที่ปรับปรุงและเพิ่มเติม เมื่อคัดเลือกอาชีพจากระดับกลุ่มอาชีพย่อยของ ไทรแมนแล้วตามที่กล่าวมา ปรากฏว่ายังมีบางอาชีพในสังคมไทยที่มีอยู่ในระดับกลุ่มอาชีพย่อยของ ไทรแมน ดังนั้น เมื่อนำรายชื่ออาชีพที่คัดเลือกแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.พิทยา สายชู, รองศาสตราจารย์ ดร.พิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ และ ดร.นิทัศน์ อีระวิทย์ ตรวจสอบความสมบูรณ์เหมาะสม จึงได้รับคำแนะนำให้เพิ่มเติมอาชีพต่าง ๆ เข้าไปอีก 21 อาชีพ ในจำนวนนี้เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับการจำแนกอาชีพของ ไทรแมน พบว่าตรงกับระดับหน่วยอาชีพและระดับอาชีพของ ไทรแมน จำนวน 20 อาชีพ ส่วน อีก 1 อาชีพ เป็นอาชีพที่มีอยู่ในสังคมไทยเท่านั้น ดังนี้

อาชีพที่ตรงกับระดับหน่วยอาชีพและระดับอาชีพของ ไทรแมนซึ่งนำมาเพิ่มเติม ได้แก่

1. พยาบาล
2. ครู-อาจารย์ (ระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย)
3. อาจารย์มหาวิทยาลัย
4. นักสังคมวิทยา นักประวัติศาสตร์ นักรัฐศาสตร์
5. นักสังคมสงเคราะห์
6. ผู้ปรุงอาหาร กู้ก ห่อ/แม่ครัวอาชีพ
7. พนักงานเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่ม
8. ไทร หมอดู
9. นักหนังสือพิมพ์
10. รัฐมนตรี
11. วุฒิสมาชิก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

12. อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด
13. ชุค
14. นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้อำนวยการกอง สมาชิกสภาจังหวัด.(ส.จ.)
15. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน คณะกรรมการหมู่บ้าน กรรมการสภาตำบล
16. ข้าราชการระดับกลาง
17. พ่อค้าเร่
18. ผู้เช่านา
19. คหบดี (ผู้ไม่มีอาชีพแต่มีมรดกทรัพย์สิน)
20. หลงฐิ ผู้รับจำนำ

อาชีพที่มีอยู่ในสังคมไทยซึ่งนำมาเพิ่มเติมโดยไม่มีในการจำแนกอาชีพของไทรแมน

ได้แก่

1. ทึ่งบริการ เช่น หมอนวด พาร์คเนอร์

นอกจากนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านยังเห็นว่าควรปรับปรุงอาชีพเพื่อให้เกิดการศึกษา
ในเรื่องนี้ เป็นไปอย่างละเอียดยิ่งขึ้น ซึ่งอาชีพที่ปรับปรุงนี้มีความสำคัญในสังคมไทยโดยเฉพาะ
ในเขตชนบทมาก โดยนำเอาอาชีพที่ไทรแมนได้จำแนกไว้มาพิจารณาเพิ่มเติมอีกจำนวน 9 อาชีพ
โดยใช้ชื่ออาชีพตามที่มีอยู่ในสังคมไทย ได้แก่

1. เกษครกร ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวนที่ถือครองที่ดินขนาดใหญ่ ตั้งแต่ 40 ไร่ขึ้นไป
2. เกษครกร ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวนที่ถือครองที่ดินขนาดกลางตั้งแต่ 10-40 ไร่
3. เกษครกร ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวนที่ถือครองที่ดินขนาดเล็กต่ำกว่า 10 ไร่
4. นายทหารระดับนายพล
5. นายทหารระดับนายร้อย-นายพัน
6. นายทหารชั้นประทวน คือพลทหาร นายสิบ จำ
7. นายพลตำรวจ
8. นายร้อยตำรวจ
9. พลตำรวจ นายสิบ จำ นายดาบ

อาชีพที่มาจาก การปรับปรุงทั้ง 9 อาชีพนี้ เมื่อนำไปตรวจสอบกับการจำแนกอาชีพของไทรแมน

พบว่า แม้จะไม่มีชื่ออาชีพที่ตรงกันทั้งหมด แต่โทรแมนได้จำแนกอาชีพซึ่งมีความหมายตรงกัน
กับอาชีพ เหล่านี้ไว้ในระดับหน่วยอาชีพและระดับอาชีพ เช่นกัน เพียงแต่มีได้กำหนดขอบ เขตชัดเจน
เช่น มิได้ระบุจำนวนการถือครองที่ดิน มิได้ระบุชั้นยศแน่นอน อย่างไรก็ตามนับว่าอาชีพที่
๑ อาชีพนี้ได้มีการจำแนกไว้ในการศึกษาของโทรแมนแล้วในระดับต่าง ๆ ฉะนั้น เมื่อตรวจ
สอบจำนวนอาชีพที่จำแนกเพื่อใช้ศึกษาเกี่ยวกับภูมิภาคของอาชีพในสังคมไทยทั้งหมด รวม ๘๑ อาชีพ
นี้ จึงมีเพียงอาชีพเดียวคือ หกถึงบริการ เช่น หมอนวด พาร์คนอร์ เท่านั้นที่เป็นอาชีพที่มี
อยู่เฉพาะในสังคมไทย อาชีพเหล่านี้ถูกนำมาจัด เป็นกลุ่มต่าง ๆ จำนวน ๑ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1	นักวิชาการ วิชาชีพ	จำแนกเป็น	20	อาชีพ
กลุ่มที่ 2	ผู้บริหารระดับต่าง ๆ	จำแนกเป็น	6	อาชีพ
กลุ่มที่ 3	ผู้ปฏิบัติงานเสมียนพนักงาน	จำแนกเป็น	11	อาชีพ
กลุ่มที่ 4	ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการค้า	จำแนกเป็น	5	อาชีพ
กลุ่มที่ 5	ผู้ประกอบการอาชีพบริการ	จำแนกเป็น	10	อาชีพ
กลุ่มที่ 6	เกษตรกร	จำแนกเป็น	8	อาชีพ
กลุ่มที่ 7	ผู้ผลิต พนักงานและคนงาน	จำแนกเป็น	22	อาชีพ
กลุ่มที่ 8	ทหาร - ตำรวจ	จำแนกเป็น	6	อาชีพ
กลุ่มที่ 9	อื่น ๆ	จำแนกเป็น	1	อาชีพ

รวมทั้งสิ้น ๑ กลุ่มอาชีพ ๘๑ อาชีพ (โปรดดูรายละเอียดในแบบสอบถามในภาคผนวก จ)

เกียรติภูมิของอาชีพ

เกียรติภูมิของอาชีพคือสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความมีชื่อเสียง ความยกย่อง นิยม
คลอคลอจนศักดิ์ศรีและควมมีหน้ามีตาของผู้ประกอบอาชีพนั้น ๆ การจัดหรือแสดงออกให้ปรากฏ
ออกมาชัดเจน เป็นสิ่งที่ค่อนข้างยาก แต่ก็มิ้นกริจัยจำนวนมากที่มีความพยายามให้เห็นได้อย่าง
ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะโทรแมนได้ทำการศึกษาวิจัยและสร้าง เป็นมาตรฐานสากลขึ้น

เพื่อ เป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจผลการวิจัยที่กำลังศึกษาอยู่นี้ และเพื่อประโยชน์
ในการศึกษาเปรียบเทียบกันในระดับต่อไป จะได้แสดงให้เห็นถึงค่าเกียรติภูมิของอาชีพต่าง ๆ
ที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ตามที่เคยได้รับจากผลการศึกษาของโทรแมน (ชื่ออาชีพเหล่านี้
นี้ผ่านการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสังคมไทยแล้ว) ดังนี้

กลุ่ม / อาชีพ

คะแนนที่ได้รับ

กลุ่มที่ 1 นักวิชาการวิชาชีพ

1. นักวิทยาศาสตร์กายภาพ เช่น นักเคมี ฟิสิกส์ ธรณีวิทยา	72
2. สถาปนิกและวิศวกร	63
3. เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานและเรือ เช่น นักบิน นายเรือ วิศวกรประจำเรือ คันทัน	60
4. นักวิทยาศาสตร์ชีวภาพ เช่น นักชีววิทยา นักสัตววิทยา นักพฤกษศาสตร์	61
5. แพทย์ ทันตแพทย์ สัตวแพทย์ เภสัชกร	68
6. พยาบาล	54
7. นักสถิติ นักคำนวณ นักวิเคราะห์ระบบงาน	56
8. นักเศรษฐศาสตร์ และนักบัญชี	61
9. ผู้ใช้วิชาชีพทางกฎหมาย เช่น ทนายความ ผู้พิพากษาและอัยการ	71
10. ครู - อาจารย์ (ระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย)	60
11. อาจารย์มหาวิทยาลัย	78
12. ผู้ปฏิบัติงานทางด้านศาสนา เช่น พระสงฆ์ บาทหลวง อนุศาสนาจารย์	46
13. ไท้ร หมอสู	22
14. นักประพันธ์ นักเขียน	58
15. นักหนังสือพิมพ์	55
16. นักประติมากร จิตรกร ศิลปิน ช่างภาพและนักออกแบบ	51
17. นักประพันธ์เพลง นักดนตรี นักร้อง นักแสดง	48
18. นักกีฬาอาชีพ	49
19. นักสังคมวิทยา นักประวัติศาสตร์ นักรัฐศาสตร์	68
20. นักสังคมสงเคราะห์	52

กลุ่มที่ 2 ผู้บริหารระดับต่าง ๆ

21. รัฐมนตรี	79
--------------	----

	<u>คะแนนที่ได้รับ</u>
22. วุฒิสมาชิก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.)	79
23. อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด	77
24. บุค	87
25. นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้อำนวยการกอง สมาชิกสภาจังหวัด (ส.จ.)	69
26. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน คณะกรรมการหมู่บ้าน กรรมการสภาตำบล	42
<u>กลุ่มที่ 3 ผู้ปฏิบัติงาน เสมียนพนักงาน</u>	
27. ผู้จัดการ นักธุรกิจ	63
28. หัวหน้าเสมียนพนักงาน	55
29. ข้าราชการเสมียนระดับกลาง	55
30. พนักงานชวเลข พิมพ์ดีด	46
31. พนักงานบัญชี รับ - จ่ายเงิน	38
32. พนักงานคุมเครื่องคำนวณ เครื่องคอมพิวเตอร์	49
33. เจ้าหน้าที่ควบคุมการขนส่ง คมนาคม เช่น นายสถานีรถไฟ นายตรวจรถ นายท่าขนส่ง นายไปรษณีย์โทรเลข	50
34. กระเป๋ารถ	15
35. พนักงานนำจ่ายไปรษณีย์ภัณฑ์ เช่น นายไปรษณีย์ คนเดินหนังสือ นักการ	30
36. พนักงานรับโทรศัพท์ โทรเลข	44
37. เสมียนพนักงาน เช่น เสมียนพัสดุ เสมียนโต้ตอบจดหมาย พนักงานต้อนรับ	38
<u>กลุ่มที่ 4 ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้า</u>	
38. เจ้าของกิจการค้า	48
39. ผู้จัดการฝ่ายซื้อ - ขาย	49
40. พนักงานขาย ตัวแทนนายหน้า เช่นผู้หาประกัน นายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ เซลล์แมน พนักงานขายผลิตภัณฑ์ พนักงานเดินตลาด	46
41. ห้อค้าเร่	22
42. หลงจู้ ผู้รับจำนำ	15

กลุ่มที่ 5 ผู้ประกอบอาชีพบริการ

43. ผู้จัดการโรงแรม ภัตตาคารและบาร์	40
44. ผู้ควบคุมดูแลอาคาร แม่บ้าน และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	37
45. คนปรุงอาหาร กู้ก พ่อ / แม่ครัวอาชีพ	25
46. พนักงานเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่ม	23
47. คนรับใช้ คนทำงานบ้าน คนทำความสะอาดและภารโรง	22
48. คนซักผ้า ซักแห้งและอัดรีดเสื้อผ้า	22
49. ช่างแต่งผม ตัดผมและเสริมสวย	35
50. ผู้ให้บริการความปลอดภัย เช่น เจ้าหน้าที่ดับเพลิง ยาม เจ้าหน้าที่เรือนจำ	33
51. ผู้ปฏิบัติงานอาชีพบริการด้านอื่น ๆ เช่น พนักงานประจำลิฟท์ คนเฝ้าประตู คนเฝ้ารถ	31
52. ทูตบริการ เช่น หมอนวด พาร์คนอร์	...

กลุ่มที่ 6 เกษตรกร

53. ผู้จัดการและผู้ควบคุมดูแลไร่นา หรือฟาร์ม	48
54. เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวนที่ถือครองที่ดินขนาดใหญ่ตั้งแต่ 40 ไร่ ขึ้นไป	63
55. เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวนที่ถือครองที่ดินขนาดกลาง ตั้งแต่ 10-40 ไร่	50
56. เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวนที่ถือครองที่ดินขนาดเล็กกว่า 10 ไร่	38
57. ผู้เช่านา	30
58. ผู้ทำงานในไร่นา ลูกจ้างนา คนงานในฟาร์ม	22
59. ผู้ทำงานป่าไม้ คนตัดไม้	24
60. ชาวประมง ผู้เลี้ยงสัตว์น้ำ (ฟาร์มกุ้ง หอย) หวานและผู้ทำงานที่เกี่ยวข้อง	28

กลุ่มที่ 7 ผู้ผลิต พนักงานขายและคนงาน

61. ผู้ควบคุม คนงานผลิตและหัวหน้าช่างเครื่องกลไฟฟ้า เคมี เหมืองแร่ ก่อสร้าง	46
62. ผู้ทำงานเหมืองแร่ เหมืองหิน และขุดเจาะบ่อ	32

คะแนนที่ได้รับ

63. ผู้ทำงานเกี่ยวกับโลหะ ถลุงแร่ หลอม หล่อ ชุบ เคลือบโลหะ	38
64. ผู้ปฏิบัติงานด้านเคมี ชด เคียว กลั่นกรอง	40
65. ช่างปั้น ทอ ดัก ย้อม ช่างเยื่อกระดาษ	29
66. ผู้ทำงานโรงสี โรงมันสำปะหลัง น้ำตาล น้ำปลา เส้นไหม สุรา ฟาร์มโคนม	36
67. ผู้เตรียมใบยาสูบ มวนบุหรี่ และผู้ทำยานัตถุ์	34
68. ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย เข็มปัก ทำเบาะและที่นอน	34
69. ช่างทำรองเท้า ตัดเย็บกระเป๋าและเครื่องหนัง	26
70. ช่างทำเครื่องเรือน	36
71. ช่างเหล็ก ช่างทำเครื่องมือ พนักงานเครื่องมือกล ช่างวางท่อ เชื่อมโลหะ	37
72. ช่างปรับเครื่องจักร ประกอบเครื่องกล เช่น ซ่อมนาฬิกา รถยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์	42
73. พนักงานประจำสถานีวิทยุกระจายเสียงและสถานีโทรทัศน์	44
74. ช่างเพชรพลอย ช่างทองรูปพรรณ	48
75. ช่างปั้นแก้ว ดินเผา เจียรระโนแก้ว ช่างเขียนและตกแต่งเครื่องแก้ว ดินเผา ทำเครื่องดนตรี ช่างทำตุ๊กตา	31
76. ผู้ทำผลิตภัณฑ์ยาง พลาสติกและกระดาษ เช่นทำป้ายพลาสติก ยัดหล่อยาง	29
77. ช่างพิมพ์	42
78. ช่างก่ออิฐ ช่างไม้ ช่างปูนกระเบื้อง ช่างทำสีและพ่นสี	31
79. ช่างยนต์ ช่างเครื่องปรับอากาศ	38
80. พนักงานขนถ่ายวัสดุ เช่น ผู้ทำงานบริเวณท่าเรือ ขนถ่ายสินค้า ประจำยานพาหนะ	22
81. พนักงานเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง เช่น พนักงานห้องเครื่องเรือ ขั้บรถไฟ ขั้บรถ ขั้บเรือ	28
82. กรรมกรหรือคนงาน	18

คะแนนที่ได้รับกลุ่มที่ 8 ทหาร - ตำรวจ

83. นายทหารระดับนายพล	73
84. นายทหารระดับนายร้อย - นายพัน	63
85. นายทหารชั้นประทวน คือพลทหาร นายสิบ จ่า	39
86. นายพลตำรวจ	75
87. นายร้อยตำรวจ - นายพันตำรวจ	60
88. พลตำรวจ นายสิบ จ่า นายคาบ	40

กลุ่มที่ 9 อื่น ๆ

89. คณบดี (ผู้ไม่มีอาชีพแต่มีบรรดก, ทวิทย์สิน)	48
--	----

(ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย